Algorytmy z powracaniem Sprawozdanie nr 4

Adam Piaseczny 151757 Igor Szczepaniak 151918

Grupa piątkowa 11:45

Spis treści

1	Wprowadzenie	•
2	Wstęp teoretyczny	;
3	Prezentacja wyników	;

1 Wprowadzenie

W tym sprawozdaniu zbadaliśmy znaczenie gęstości przy wyznaczaniu cykli Hamiltona oraz cyklu Eulera w grafach nieskierowanych. Kod źródłowy został napisany w języku **python** ze względu na prostotę implementacji.

Wygenerowaliśmy 15 losowych grafów nieskierowanych G=(V,E) o rożnych |V|=n posiadających cykl Hamiltona oraz Eulera. Dla każdego pomiaru czasowego uśredniliśmy wyniki z 3 przebiegów programu.

2 Wstęp teoretyczny

Droga Eulera to ścieżka w grafie, która przechodzi przez każdą jego krawędź dokładnie raz. Jeśli droga Eulera zaczyna się i kończy na tym samym wierzchołku, stanowi cykl Eulera. Warunkiem koniecznym i dostatecznym istnienia cyklu Eulera jest parzystość stopnia wszystkich wierzchołków oraz spójność grafu. Dla każdego grafu zmierzyliśmy ilość czasu potrzebną na znalezienie cyklu Eulera dla danego n, czas ten będzie oznaczony jako t_E . Sprawdzanie istnienia cyklu Eulera w grafie może być osiągnięte następującym algorytmem:

- algorytm drogaEulera(V):
- \bullet Iterujemy przez wszystkie krawędzie E wychodzące z wierzchołka V
 - 1. Uruchamiamy droga Eulera dla wierzchołka sąsiądujego z
 V po krawędzi E
 - 2. Usuwamy krawędź E z grafu
- Dodajemy V do rozwiązania

Algorytm ten ma złożoność O(m) i zależy od liczby krawędzi $m=\frac{d}{2}\times n\times (n-1)$, gdzie d jest gęstością grafu. Złożoność wynika z faktu odwiedzenia każdej krawędzi w grafie dokładnie raz oraz usuwania odwiedzonej krawędzi w stałym czasie. Dodatkowo do całkowitego czasu wykonania algorytmu wlicza się również czas wyszukania kolejnej krawędzi E wychodzącej z wierzchołka V, czas ten jest zależny od reprezentacji grafu co wyjaśniliśmy w dalszej części pracy.

Cykl Hamiltona to taki cykl w grafie, w którym każdy wierzchołek grafu odwiedzany jest dokładnie raz (oprócz pierwszego wierzchołka). Sprawdzenie czy graf posiada cykl Hamiltona opiera się na generowaniu permutacji kolejnych możliwych ścieżek z danego wierzchołka do nieodwiedzonych wierzchołków sąsiadujących. Posiadając wszystkie możliwe ścieżki możemy zweryfikować czy są one cyklami Hamiltona.

3 Prezentacja wyników

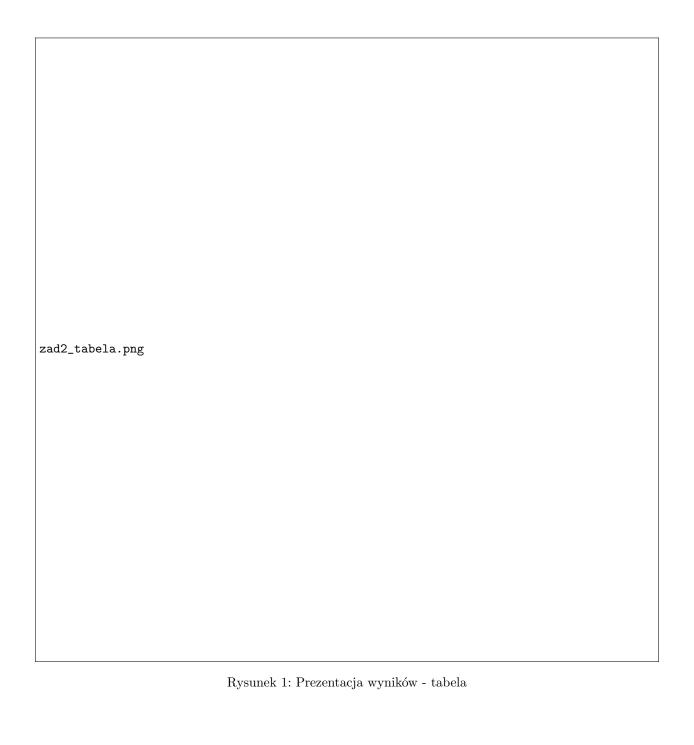
Czasy wyszukiwania pierwszego cyklu Eulera i Hamiltona w grafie oznaczyliśmy jako t_E i t_{H1} , a wysuzkiwanie wszysktich cykli Hamiltona oznaczyliśmy jako t_{HA} . Poniższa tabela przedstawia wyniki dla gęstości grafu równej d=0.6.

Z wyników z stworzyliśmy następujący wykres:

Znajdywanie cyklu Eulera należy do problemów klasy P - jest to problem decyzyjny, gdzie rozwiązanie można znaleźć w czasie wielomianowym. Algorytm znajdywania cyklu Eulera opiera się na algorytmie DFS, który przebiega w czasie wielomianowym.

Do złożoności O(m) algorytmu znajdywania cyklu Eulera należy dodać czas wyszukania kolejnej krawędzi. Lista sąsiadów jest odpowiednia dla tego zadania, gdyż może zwrócić kolejną krawędź w czasie O(1) (przy usuwaniu odwiedzonych krawędzi w stałym czasie).

Znajdywanie cyklu Hamiltona jest problemem klasy silnie NP-zupełnych, co znaczy, że nie istnieje algorytm rozwiązujący ten problem w czasie wielomianowym; rozwiązanie problemu jest jednoznaczne ze znalezieniem takiego cyklu, lub wykazaniem jego braku. Ilość możliwych ścieżek w grafie wynosi n!, więc algorytm sprawdzający istnienie cykli Hamiltona ma złożoność O(n!). Wraz ze wzrostem liczby wierzchołków n czas wykonywania algorytmu drastycznie się zwiększa, przez co przebieg algorytmu dla większych wartości n może okazać się nieopłacalne ze względu na czas wykonywania - z tego powodu przy wyszukiwaniu wszystkich cykli Hamiltona w grafie nie wykonywaliśmy testów dla wartości n większej niż 12 ponieważ już dla 13 wierzchołków uznaliśmy czas działania algorytmu za zbyt długi. Złożoność algorytmu zarówno przy znajdywaniu pierwszego cyklu Hamiltona, jak i wszystkich istniejących w danym grafie, jest taka sama, ponieważ w najgorszym przypadku przy poszukiwaniu pierwszego cyklu Hamiltona wygerenujemy (n-1)! permutacji.

zad2_wykres.png

Rysunek 2: Prezentacja wyników